

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIII
Número 1.068
27 gener 2017
1'70 euros

la veu

de Benicarló

TEMPORAL

La Veu de Benicarló a la Biblioteca Digital de Castelló

EDITORIAL

1068

la veu de Benicarló

DES DEL 18

D'AGOST DE 1995

Del vent i altres desastres

Val a dir que el temporal de mar que hem tingut este passat cap de setmana ha estat, sens dubte, un temporal de primera divisió. No ha esta una llevantada a l'estil clàssic, amb molta pluja, tot el contrari, no massa pluja però amb un vent de Gregal que empenya la mar fent unes ones considerables i amb una força imponent que trencaven, i trencava la costa, espectacularment. A les xarxes socials hem pogut veure tota mena d'imatges de la contundència de la mar embravida i el seus efectes sobre el litoral. Una gregalada en tota regla.

I açò ens porta a on volíem arribar: la força de la Natura envers el control que l'home creu que té d'ella. Com hem dit abans, el temporal ha esta dur, però este mateix fet és el que acaba ficant en evidència algunes de les actuacions humanes. Actuacions humanes que, tot i no voler qualificar-les de negligents, perquè el seu propòsit inicial era el

contrari, han acabat convertint-se en un autèntic desastre i per tant... . Esta clar que, de vegades, contra esta força de la Natura les platges poc, o no res, poden aguantar, ara bé, desficiats urbanístics, demostrats, com el de la Ratlla del Terme inundada, i en van de vegades..., fins al nyap que s'ha demostrat que era l'obra d'actuació de la costa nord, indiquen ben a les clares que no s'havia mesurat correctament l'impacte natural en elles. I ací, suposadament, si que s'havien d'haver tingut en compte o almenys devia haver estat així, tots estos impactes. Doncs sembla que no!

Sempre hem d'entropessar amb la mateixa pedra? Una actuació ben feta, ben mesurada i amb cura amb l'entorn, tot i que inicialment ens puga semblar més cara, segurament, al final, acaba convertint-se en la millor opció... sempre. I a les proves ens remetem. Fins ara les actuacions urbanístiques que s'han emprés en estos dos punts, per ficar-los d'exemples, han resultat estèrils i un forat sense fons on s'han abocat milers d'euros... que cada any toca renovar. I el problema no és perdre eixos milers d'euros, que també, el problema és que els nostres governants continuen atacant els mateixos problemes amb les mateixes i nefastes actuacions i idees caduques que ens han portat aquestes , vllaga la redundància, nefastes conseqüències.

Al final, per desgràcia, no hi ha responsabilitat ni credibilitat. I per sort ací no van caure els més de 150 l/m2 de la zona de Castelló! Aleshores...

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola:

S'ha demostrat, ben a les clares, que la majoria de les actuacions que s'havien efectuat a la nostra costa, encaminades a protegir-la, han estat, sense cap mena de dubte, un autèntic fiasco. Un nyap sense parangó! Simplement s'han tirat els diners públics. I algú assumirà la responsabilitat? Algú dimitirà? Algú tornarà algun d'estos euros malbaratats? Està clar, no...? La panissola, la cofa de panissoles, que és el que es mereixen les administracions polítiques responsables, és el mínim, i la crítica contundent per suposat, és el màxim que nosaltres podem atorgar. I així ho fem!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La Veu de Benicarló a la Biblioteca Digital de Castelló

text REDACCI

L'any 2011 La Veu de Benicarló i la Universitat Jaume I de Castelló varem signar un conveni de col·laboració que va tindre, com a producte més evident i fructífer, la digitalització del fons del nostre setmanari i la posada a disposició d'aquest en la Biblioteca Digital de Castelló. Rodolfo Serrano, com a president de La Feram, l'associació editora de La Veu, i Vicent Climent, rector de la Universitat, varen signar el conveni.

La Veu de Benicarló és un setmanari local i en valencià, editat sense ànim de lucre per l'Associació La Feram, i que tirem endavant un grup de persones de manera desinteressada. Per això, no podia ser d'una altra manera, hem volgut des de sempre compartir amb la societat benicarlanda els continguts de La Veu. Internet, les noves tecnologies i la Universitat Jaume I ens han ajudat a fer-ho possible. No cal dir que agraïm molt a la Universitat, el seu rector, i com no, al personal de la biblioteca, la seua col·laboració. En aquell primer moment es van digitalitzar els primers 500 números de La Veu, des de la seua aparició, l'agost de 1995, fins al setembre de 2005. Recentment s'han afegit un bon centenar de números més, de manera que es possible consultar fins al número 850, que correspon a setembre de 2012.

Aquest és l'enllaç directe a la col·lecció <http://repositori.uji.es/xmlui/handle/10234/20617>. Hi podeu trobar, a més de les revistes ordenades cronològicament, un cercador que permet fer cerques per data i paraules clau, molt útil i senzill. No cal dir que possiblement aquest grapat de 'veus' siguen el recurs digital més rellevant per aquelles persones que vulguen capbussar-se en la història recent del nostre poble, sobre tot en la seua crònica política i cultural.

La Veu de Benicarló és un setmanari local i en valencià, editat sense ànim de lucre per l'Associació La Feram.

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Temporal o negligència urbanística

text REDACCIÓ

El temporal marítim, que aquest cap de setmana ha assolat el litoral, ha deixat inutilitzada la passarel·la de fusta de la costa Nord, una obra executada pel Ministeri en 2014 i valorada en 250.000 euros. La passarel·la es va construir precisament per afavorir la regeneració d'aquest tram de la costa, molt desfet per la regressió marina. Els tècnics municipals consideren que ha quedat "inservible" pels embats del temporal. Els treballs es van realitzar per part del ministeri de medi ambient l'any 2014 i van afectar a un tram de costa de més de 100 metres. En aquell moment es va considerar que suposarien una millora important, no només per la consolidació de la timba en una zona especialment afectada per l'erosió del mar, sinó perquè les obres facilitaríen l'accés a la platja, que fins ara resultava complicat. El pressupost de les obres, inicialment previst en 199.999,96 euros, es va haver de modificar fins als 250.000 euros, a causa de les dificultats afegides que va suposar la poca consistència del terreny sobre el qual es va treballar. Els treballs van suposar una ampliació de la platja, que va guanyar entre 6 i 7 metres gràcies a la retirada de pedres. Xaro Miralles, alcaldessa de Benicarló, ha anunciat que es reclamarà l'arranjament de la infraestructura al Ministeri de Medi ambient.

La problemàtica a Benicarló, com s'ha explicat en diferents ocasions, es deu a la peculiar morfologia d'aquest tram de costa, unida a la inexistència d'accessos a la platja, i a l'acusada regressió i a la deterioració del penya-segat durant els episodis de mar gruixuda. El fort temporal marí ha

tornat a demostrar la ineficàcia de les mesures preses fins ara per pal·liar els danys ocasionats per la regressió marina. I vénen a donar la raó als experts, que fa anys que reclamen la construcció d'espigons per minimitzar l'impacte de les ones contra les parets argilènques i fràgils de la costa nord. I és que a més de la passarel·la, el mar ha destrossat de nou diverses trams, provocant la caiguda de parets amb la conseqüent pèrdua de metres de terra.

DANYS EN INFRAESTRUCTURES

La destrucció de la passarel·la de la costa nord és la principal conseqüència econòmica del desastre a Benicarló, els efectes del qual intentaven pal·liar-se el dilluns per part

ve de la p gina anterior

dels serveis municipals. La neteja d'alguns trams de l'avinguda del Papa Lluna, la carretera de la Mar Xica i també a la Ratlla del Terme i la desembocadura de la Rambla de Cervera, eren algunes de les zones més afectades. En el passeig del Gurugú, el camí ha desaparegut, per la qual cosa és més que probable que el tram s'haja de construir de nou. Els parcs infantils de les platges de la Caracola i el Morrongo, han desaparegut. En el cas de la Carretera de la Mar Xica, es veia inundada per les pedres que el mar llançava contra l'asfalt, a més d'arrencar els bancs de descans. La fortuna va voler que la Rambla de Cervera no baixés amb aigua, la qual cosa hagués complicat la situació a la zona. Malgrat això, també es registraven danys materials en ella per l'avanç del mar cap a l'interior. El Passeig Marítim Sud va ser el tram que menys danys va sofrir. Ilde Añó, regidor de Serveis, va explicar que "és molt possible que l'herba s'haja de tornar a replantar, perquè l'aigua salada que li ha arribat l'ha pogut malmetre. La resta en principi no ha sofert danys".

REUNIÓ PER RECLAMAR AJUDES

L'alcalde, Xaro Miralles, va constatar que «els danys han estat considerables pel que fa a infraestructures» i anunciava que «reclamarem a les administracions competents les ajudes que ens corresponen». En aquest sentit, Añó va detallar que «s'ha elaborat un dossier amb fotografies i informes en el qual es recullen tots els danys que hem sofert» i que dimecres passat es va presentar en una reunió que el

Director General de Turisme, Francesc Colomer, va mantenir amb els municipis afectats. "Durant els tres dies que hem invertit a esborrar els danys, han treballat unes vuit persones de la Brigada d'Obres i s'ha hagut de llogar una màquina per aixecar peces grans", va detallar. Durant la reunió es va traslladar als municipis afectats que "tot el que corresponga al nostre departament, ho reposarem", segons va anunciar Colomer.

Añó va explicar que durant la primera setmana de febrer "vindran els tècnics del turisme i juntament amb els de el consistori procediran a elaborar la valoració, que es remetrà al consell". Ells seran els encarregats, en un ple, d'aprovar les ajudes necessàries. El decret es tramitarà de nou als ajuntaments, que hauran de confirmar-ho en un ple. L'objectiu és que a Pasqua, les platges estiguen en perfecte estat per iniciar la temporada.

FITUR

text REDACCI

La regidora de turisme, Rosana Marzá, ha presentat a FITUR els vídeos promocionals de la Festa de la Carxofa i les Falles de Benicarló, dos cites anuals marcades en roig al calendari festiu local. Els documents audiovisuals, s'orienten a captar visitants amb el reclam de la Festa i l'alt nivell assolit per la cuina local. La projecció dels vídeos ha comptat amb una nombrosa assistència d'operadors turístics i públic interessat en planificar les seves vacances. Marzá ha assenyalat que els dos esdeveniments «tenen un potencial que cal promocionar per a reivindicar Benicarló com una destinació turística de primera fila»

L'estratègia de la Regidoria de Turisme s'ha centrat també en donar a conèixer els importants reclams culturals amb que compta Benicarló, com el poblat Iber del Puig, el MUCBE, la intensa activitat cultural que palpita a la ciutat i les Festes Patronals. La Regidora de Turisme ha dit que «la presència de Benicarló ha permès fixar els objectius turístics de Benicarló amb els principals agents del sector». Marzá ha assenyalat també que l'interès per Benicarló com a diana turística «és cada vegada major i ens impulsa a treballar per tot el sector econòmic que l'impulsa, des de l'empresariat hostaler a la cultura, la festa i el patrimoni».

La Festa de Sant Antoni, declarada d'interès turístic, ha sigut també un dels principals objectius promocionals amb que Benicarló ha acudit a FITUR, i al que la regidoria de Turisme ha dedicat un especial interès en donar a conèixer. Els

visitants han pogut descobrir de primera mà la profunda arrel popular de la Festivitat i tots els aspectes simbòlics i festius que l'envolten. La Regidora de Turisme ha indicat que «la nostra Festa de Sant Antoni compta amb ingredients diferenciadors com les loes i la música autòctona que la fan única entre totes les Santantonades».

Marzá ha mantingut reunions amb agents turístics i empresaris del sector amb l'objectiu de consolidar una estratègia «que ajude a consolidar un dels principals motors econòmics de Benicarló, el turisme». Paral·lelament, la regidora s'ha reunit amb altres responsables polítics i tècnics del sector al Maestrat per tal de perfilar ofertes conjuntes que contribuïsquen a impulsar la Comarca com una suma de factors i atractius « que ajuden a sumar forces i propicien una línia de promoció conjunta que a tots ens beneficia».

ROBATORIS

text REDACCIÓ

La Guàrdia civil ha detingut a un home, com a suposat autor de dos delictes de robatori amb violència i intimidació i tres furts de bicicletes. L'actuació de la Guàrdia Civil es va iniciar arran de varies denúncies presentades en la Caserna de la Guàrdia Civil de Benicarló, on s'informava de la subtracció de tres bicicletes d'alta gamma que es trobaven estacionades amb cadenes en la via pública de la localitat.

Per aquest motiu els agents van iniciar una recerca per esclarir els fets, que va donar com resultat la identificació i localització d'una persona com a possible autor dels fets delictius. Així mateix continuant amb les perquisicions els guàrdies civils van aconseguir esbrinar que aquesta persona havia comès dos robatoris amb violència i intimidació en dos supermercats de Benicarló i Vinaròs en el mes d'octubre del passat any. L'autor, després d'amenaçar amb un objecte punxant als empleats va sostreure diners en efectiu de la recaptació de la caixa. Per aquest motiu es va procedir a la detenció d'un home de 46 anys d'edat com a suposat autor de dos delictes de robatori amb violència i intimidació i tres furts de bicicletes, al mateix ja li constaven diversos antecedents

per delictes de similars característiques. S'ha aconseguit recuperar les bicicletes sostretes, les quals han estat retornades als seus propietaris. El detingut en unió a les diligències va ser posat a la disposició del Jutjat d'Instrucció número 3 de Vinaròs, el qual va determinar el seu ingrés a la presó. L'actuació ha estat realitzada per efectius de la Guàrdia Civil de Benicarló i Vinaròs.

BENICARLÓ OMPLE ELS BARS PER DEGUSTAR ELS PINXOS DE CARXOFA

text NAT LIA SANZ / REDACCI

Benicarló escalfa motors per al cap de setmana central de la seva Festa de la Carxofa. I ho fa degustant pinxos en els 49 establiments que participen en la desena Ruta del Pinxo de la Carxofa, una iniciativa nascuda a l'empareda de les celebracions amb l'objectiu de promocionar el bon fer de bars i cafeteries de la ciutat.

La recentment constituïda Associació de Bars i Cafeteries de Benicarló (BBC), es fa ara càrrec de tot el necessari per organitzar l'esdeveniment, que ha aconseguit incrementar en aquesta edició en un 9% els participants en la ruta. Aquest cap de setmana, amb els premis oficials repartits, és moment de jutjar si el jurat de la Peña Mechero té raó. I així, malgrat l'intens fred, els establiments han tornat a omplir-se aquest cap de setmana per degustar les creacions i recreacions dels restauradores en forma de pinxo. De fet, va haver-hi establiments que van arribar a servir prop de vuit-cents pinxos. Per als comensals, dos tipus de pinxos a triar: els tradicionals i aquells en els quals el creador ha deixat volar la seua imaginació per recrear sabors, paisatges i fins i tot personatges populars de Benicarló.

El guanyador d'aquest any, la Mar de Bo, combina carxofa farcida amb confit d'ànec i detalls de pasta fregida, que se serveix acompanyada amb dues salses, caçadora i de gerd, permeten múltiples combinacions per compartir un mos amb els amics. El segon premi ha estat per al bar restaurant Sant Rafael (un assidu en aquests premis) i el tercer per al Llum d'oli (que l'any passat va guanyar el primer premi). La proposta elaborada pel bar restaurant Sant Rafael, guanyador del segon premi pel pinxo «Paco el Flare», carregat de referències en homenatge al popular personatge benicarló, que aquest any també rebrà l'homenatge de la Festa a títol pòstum. Aromes de romaní en referència a la Romeria de Sant Gregori, carxofes farcides de petazetes que recorden els petards de les falles i un xopet de gin tonic "amb el qual ell sempre acabava la festa", va explicar Iván Alemany, el seu creador. El bar restaurant El Candil s'ha portat el tercer premi pel pinxo «Carxofa d'Or», de gran complexitat tècnica, vistositat i tonalitats. A l'apartat de pinxos tradicionals, Rex Tapes i Vins va denominar al seu pinxo Candela, en homenatge a la nena que amb la venda de les seves polseres fetes a mà ha aconseguit un milió d'euros per a la recerca del càncer infantil. Cafeteria Anna es va basar en una recepta d'una clienta de Benassal, a la qual li ho ha dedicat. De fet, la creadora de la tapa és la seua mare, Mireia Porres. Cal recordar que les Jornades del Pinxo, s'allargaran encara fins al 29 de gener.

La Taberna Selecta Rayfe guanya el Premi Popular al millor pinxo de carxofa

El veredict de del públic que ha participat en les Jornades del Pinxo de Carxofa ha decidit que el pinxo «Dos estrelles en una», de la Taberna Selecta Rayfe, és el mereixedor del premi popular del Concurs de Pinxos de la Carxofa que organitza la Peña Mechero. Va ser la presidenta de la Peña Mechero, Ruth Martí, qui va anunciar que el guanyador del Premi Popular del Concurs de Pinxos de la Carxofa havia estat la Taberna Selecta Rayfe, regentada per José Vicente Martínez. Martínez va explicar que el pinxo guanyador «és, per una banda, un homenatge a Raúl Resino per l'estrella Michelin que se li ha concedit al seu restaurant i, per altra, a l'estrella del camp local, la carxofa».

Martínez i el seu equip de cuina han dissenyat un pinxo a base de crema de carabassó, col, bolets, coca de Sant Antoni i carxofa escaldada. Segons ha detallat el gerent de l'establiment, l'elaboració del plat s'inspira en la manera de treballar de Raúl Resino.

La festa de la carxofa, a ritme de Reggae amb el festival Art&Xoc

text REDACCI

La segona edició del Festival Art&Xoc, dedicat a la música Reggae i a la seua filosofia vital, se celebrarà el divendres 27 de gener. Es tracta d'una iniciativa de la Regidoria de Joventut en col·laboració amb el col·lectiu Benicarló Youth.

Els ritmes i les cadències de la música Reggae tornaran a ressonar a la Plaça Constitució el divendres 27 de Gener, en plena apoteosi de la Festa de la Carxofa. La regidora de joventut, Susana Pérez, i Andrea Radermacher, de Benicarló Youth, han presentat la segona edició d'este festival fruit de la col·laboració de la regidoria amb el col·lectiu juvenil.

La regidora ha dit que el Festival es la demostració de que l'àrea de joventut «continua apostant pel recolzament total a les activitats que promouen les associacions juvenils de Benicarló». De fet, el festival suposa una alternativa juvenil en el marc dels actes de la festa de la Carxofa «que vol apropar el turisme juvenil a Benicarló amb un reclam original, potent i de gran qualitat musical», va indicar Pérez.

Art&Xoc – resultat d'un joc de paraules, ja que en anglès «artichoque» vol dir carxofa-engegarà el divendres dia 27 a les 19h a la Plaça Constitució i s'estendrà fins a les tres de la matinada del Dissabte. La representat de Benicarló Youth, Andrea Radermacher, ha assenyalat que les bandes que participaran el festival «són capdavanteres en l'escena Jamaïquina nacional i fan un Ska i rocksteady en la línia dels grans clàssics jamaicans, sempre amb la seua aportació personal»

El Cartell del Festival Art&Xoc

El Festival comptarà amb l'actuació de The Cabrians, un grup de Mataró amb 10 anys de trajectòria i una interessant discografia en el camí. Precisament serà Art&Xoc el Festival escollit per a la presentació de l'últim disc del grup, titulat «Sun and Shadow Heroes».

La segona banda que participarà en el Festival és Bandits, que venen de Castelló i han sigut reconeguts per la crítica com la millor banda de Reggae del País Valencià. Compten amb

dos discos editats i la seua interpretació d'este estil incorpora interessants aportacions pròpies.

L'encarregat de tancar la nit serà el DJ Franky Stein, que ha estat «punxant» en els principals Clubs de l'estat i en multitud de Festivals. Les seues sessions són estrictament en vinil i en elles el públic gaudeix d'una gran quantitat d'estils seleccionats amb un gust excepcional.

El Festival comptarà amb una interessant oferta complementària, com tallers infantils a les 19h, un mercat de discos de vinil i uns servei de barra gestionat per tres establiments hostalers de la ciutat. La regidora de joventut, Susanna Pérez, ha agraït la col·laboració de totes les entitats i particulars que fan possible el festival «així com les aportacions i el suport brindat des de la Regidoria de Turisme».

La regidora de joventut ha convidat als joves de la Comarca a acudir a este festival «i disfrutar, des d'una mirada diferent, de la Festa de la Carxofa».

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Mares si n'ha caigut d'aigua. Confio que aquesta setmana lliuren bona cosa de panissoles a tots aquells que s'han gastat diners públics en coses que ara la mar s'ha endut. Algú es creu que el pontet aquell on es van fer la foto de la campanya electoral els de la candidatura del PP podia aguantar molt? Com sempre, anem a les coses vistoses, comencem la casa pel terrat i ens oblidem de posar, molt de compte, els solaments. No calia ser un profeta per saber que a la primera llevatada forta la passarel·la se n'aniria a fer punyetes. I ara què? Busca qui t'ha pegat. Zero responsables de res i dos-cents mil euros que s'ha engolit l'aigua. Enhorabona als campions i a tota aquesta societat nostra que amb tanta vehemència passem comptes als administradors dels nostres impostos.

Passen els anys i segueixo enyorant aquell Manifasser que vam tindre una vegada i que escrivia unes lloes punyents, amb gràcia i en què no sempre necessàriament s'havia de rimar amb «-à», amb «-ia» o amb «-ció». M'agradava aquell estil perquè feia riure, sí, i també perquè el lloero disparava a tort i a dret, sense mirar colors.

Ara, pel que dedueixo dels catxutlls d'uns molt moderats tafaners, les lloes dites damunt dels carros no és ja que siguin pobres de rima, de ritme i d'enginy sinó que són descaradament decantades cap a la dreta. O una mica més enllà. M'han comentat, no ho he vist ni a la tele, que algunes

podrien haver estat escrites després d'un bon esmorzarot a Casa Pepe mentre desfilava un aguerrit grup de caballeros legionarios acompanyats de la reglamentària cabra. No m'agrada que no hi haja pluralitat, però què farem. Tenim lo que tenim i amb això mos antretemim. Sempre s'ha dit que la gent del camp és conservadora. Les lloes que deia Paco Llorenç eren elogis als mandamosos del partit del qual feia propaganda pel poble amb una furgoneta i uns altaveus atroïnats, i vituperis per a tot allò que no fóra ben popular.

Dedueixo que enguany han rebut els de sempre. Que si Barberà catalanista vete a tu pueblo (?), que si Xaro vinarossenca i poca cosa més. Tampoc n'hem de fer massa calendari. Cadascú es desfoga on pot i com sap. Mire jo mateix, ací. Em preocupa que es vessen litres de fel perquè això no deu ser bo per a la salut, però no res més. El gust, el mal gust, cadascú -en funció de la seua cultura (cultureta) i esme- té el que vol. I de vegades la línia roja que separa la llibertat d'expressió de l'agressió és molt diluïda.

Canvio de tema. Cada dia m'agraden més les col·laboracions de J. Guillem. Escolte'm, escriu molt bé, és molt observador i té una perícia especial per retratar amb encert la societat benicarlanda. Que no ens abandone.

Torno al principi. Segur que avui hauran fet un monogràfic del temporal que vam patir i segur que sabran explicar-nos qui va signar els papers perquè es construïra aquella baraneta de l'Exín Castillos allà baix a la mar Xica.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Un aliat del temporal

Ja, segur que el primer que heu pensat al veure la imatge ha estat que el senyal pel terra és un dels molts efectes del temporal que vam tindre la setmana passada. Doncs no, no ha estat així. Va ser abans que arribara la grossa (i no la de Nadal precisament). No sabem si va ser una de les primeres ventades o algú que va entropoessar buscant Pokemons, però una cosa sí que queda clar, no estava ben enganxada. Una mica de cura, a veure si una altra vegada li cau al cap a algú i després ens haurem de lamentar.

El clàssic de cada hivern

En fi, anem al que anàvem... El temporal del passat cap de setmana ha deixat per desgràcia una altra vegada en evidència com es fan de rematadament malament algunes coses per aquesta contornada. Comencem per un clàssic: la ratlla del terme! Era una autèntica piscina olímpica! No hi cabia més aigua! Pels pèls no va sobreixir per dalt del pontet que uneix Benicarló amb Peníscola! I és... l'enèsima vegada que passa. I algú s'ha sufocat? Sí, els veïns, per l'emprenyament que porten des de fa un grapat d'anys. Els polítics? Eixos a caseta, que s'està molt bé que no entra l'aigua al seu soterrani. És una autèntica vergonya que cada any es repetisca dos o tres vegades la mateixa història i ningú hi pose solució. Si per nosaltres fóra, els ficariem a pic

i pala a sota del pont quan la mar està més valenta a obrir el camí que ha quedat taponat perquè l'aigua torne a la mar. I si se n'emporta algun, conste que no els volem cap mal, tranquils que ja els replegaran allà pel Castor... que suposem encara deu estar allí (tampoc passaria res si se l'emportés. Un problema menys, i quartos que ens estalviariem!). En fi, que la vergonya deu ser una au endèmica de Madagascar... Recordeu que Mundo va ser el primer a donar el seu vot a favor a les obres del passeig cap a Peníscola sense haver abans solucionat els problemes del tram benicarló. I aquesta és la seua herència! No patiu, d'ací vint anys més, i La Veu seguirà denunciant que no es fan les coses bé quan s'intervé sobre el territori sense prendre en consideració la veu dels ciutadans que els coneixen millor, bé siga, els veïns de la Tossa per a l'accés al centre comercial, els de Sanadorí per al passeig cap a Peníscola o els mariners en qualsevol obra que afecte la costa. Perquè després passa el que passa.

Per què no fem cas?

Per cert, hi ha gent que tot i veure que la zona és una mena de port olímpic igual hi entra amb el seu cotxe com si allò fos el seu

embarcador particular. Xeic, però no veuen que als cotxes encara no els han instal·lat ni quilla ni timó i continuen sent inundables? Per què no fan cas del senyal indicatiu que hi ha a banda i banda d'aquell tram de carretera en què ho diu ben claret: "Zona inundable"? Després han de traure cotxe i conductor de l'aigua amb la despesa, les molèsties i el perill per a la vida que se'n deriven. No veieu la feinada que va tindre la grua per llevar el vehicle d'allí? Una mica més i l'operari ha d'acudir vestit de granota amb aletes i tot! I si no, sempre ens quedarien els bombers, no? Quanta imprudència!

La mateixa pedra

La ratlla del terme plena d'aigua i davant de la Caracola, aigua i arena. Com podem veure a la foto no se sap què era platja i què era carrer. Tot era una mateixa cosa. Alguna cosa es deu haver fet malament si cada any passa el mateix i continuem igual, no? I no diem res d'una mica més al sud, a la banda peníscolana, que no és de la nostra competència. Parlar per no callar, que diria algú. Però és que entropoessar tantes vegades amb la mateixa pedra i continuar igual...

Resposta... què?

Continuem amb el temporal, ara en una altra zona on també és veu la mà dels polítics, quina casualitat, de nou populars (què voleu que us diguem?). Què ens diríeu al mirar la foto que us ensenyem de com ha quedat la zona que recentment van "apanyar" a la Costa Nord? Recordeu que allí els populars es van fer la foto quan ho van acabar, al mirador, com si allò fos el punt neuràlgic del que hauria de ser el centre d'interés turístic benicarló. Quantes medalles es van penjar Marcelino i companyia dient que allò era la repanotxa de les coses ben fetes del populars i que ara la mar ja no s'emportaria res més. Certament, interès visual el té

ve de la p gina anterior

el lloc, però ara no precisament pel mirador que ells van inaugurar, que també, sinó més bé perquè a la vista està el nyap que ens han deixat (bé, el que en queda). Al final, un bon grapat de milers d'euros gastats que se'ls ha engolida la mar i que no tornaran. Com sempre, la mar, que li pega de valent a aquella zona, ha tornat a posar-los a tots en evidència. I ara què... tornem a començar? O ens recreem amb la imatge? I la responsabilitat? Deu ser una altra espècie de Madagascar... o de Papua Nova Guinea.

Coneixement del medi

Vinga, tanquem açò del temporal amb algunes perles que ens han deixat les televisions estatals i que sincerament no podíem deixar passar. Certament, les tres més conegudes, a quina més burra. Que el locutor s'erre, dient-li a Morella, Moreia, podem passar-ho perquè la grafia "ll", els castellans, hores d'ara se la mengen sempre o la reconverteixen una «i». leisme, se'n diu. Ara bé, també es va evidenciar que les nocions que tenen de la nostra geografia són per tornar a enviar-los una altra vegada a l'escola primària. Quina colla de soques! El de Tele 5 ens fot Xàtiva a Alacant, la de la Sexta, Ontinyent, també a Alacant, i el d'Antena 3, Morella, altra volta... a Alacant. Què passa, que ara el nostre país és només una sucursal alacantina? Deu ser l'únic que coneixen, com que l'AVE només fa Madrid-Alacant... Va, i per si no en teníeu prou, Oriola, se'n va a... Múrcia! L'única que era d'Alacant! Increïble però cert! Quin nivellasso el de les teles espanyoles! Després es lamentaran *de los que quieren dividir España*, però per a alguns el País Valencià no és menys exòtic i desconegut que... Madagascar, posem per cas. No ens estranya tenint en compte la perspectiva que els dona l'altiplà. Des d'allà i mirant cap ací només es deuen vore platges i independentistes! De la resta, com diria el clàssic, no n'han cura.

L'IES JOAN COROMINES VISITA L'UJI

text IES JC

El passat 19 de gener, els alumnes de 1r i 2n de batxillerat i del cicle superior d'informàtica de l'IES Joan Coromines, van participar en l'activitat PRÀCTICA A L'UJI,

que organitza l'esmentada universitat. Tots i totes van fer tallers dels graus del seu interès amb professorat universitari.

Una activitat molt pràctica que els ha obert les portes de l'UJI.

EL MAJOR ESTOC DE VIVENDES SENSE VENDRE

text i fotos REDACCI

Peníscola, Benicarló i Orpesa són les tres ciutats de Castelló que major estoc d'habitatges nous construïts acumulen a la província sense vendre, una situació que és general a la província i que el situa com el tercer major parc d'immobles sense ocupar d'Espanya.

És una de les conclusions que s'extreu de l'informe Radiografia de l'estoc 2016: sòl i habitatge nou, de Tinsa Research, i que se suma a altres informes que s'han vingut fent ressò en les últimes setmanes, evidenciant l'excés d'habitatges que existeix al mercat sense ocupar i, per això, per què no s'ha reactivat encara el segment de la construcció, a diferència d'altres territoris de l'àmbit espanyol. El document de Tinsa abunda, una vegada més, que el sector immobiliari «presenta més activitat que fa dos anys», si bé es tracta de «una recuperació selectiva». És a dir, depèn del territori del que es parle. Mentre a les ciutats de Madrid, Barcelona, Saragossa, Màlaga o Bilbao es dona un «baix nivell de estoc i hi ha reactivació de la construcció per falta d'excedents», la província de Castelló s'engloba a l'apartat de «alt nivell de estoc i construcció paralitzada o no significativa», un dubtós honor que la província comparteix amb Tarragona i Almeria.

I és que Castelló és la tercera de tota Espanya amb major nivell de estoc d'habitatge nou a Espanya. La primera és Almeria, on el 37,5% de l'habitatges nous que s'han construït a partir de l'any 2008 segueixen sense trobar propietari; seguida de Conca, amb el 36,2%; i Castelló, amb el 30,3% -- del 32,9% en l'àmbit nacional si solament s'atén als habitatges situats en la costa-. És a dir, nou punts per sobre de la mitjana.

O el que és el mateix: 10.179 sense residents. La situació en l'últim any ha millorat, perquè al final del 2015 la taxa era del 36,1%, per la qual cosa sí s'ha produït una «absorció» de la «sobreoferta» en l'últim exercici, encara que insuficient. I si es posa la lupa sobre la costa, «destaquen negativament Peníscola, amb un 41% dels habitatges nous desocupats; Benicarló (37%) i Orpesa (35%)». I postil·len des de Tinsa Research: «En aquesta zona l'obra nova tampoc dona mostres de reactivació». I una altra dada: els plans i el sòl que estan aprovats ara mateix a la província donen per albergar altres 26.937 nous habitatges. És a dir, amb el vigent estoc, i a l'actual ritme de venda, es necessitaran altres 12,5 anys perquè s'esgoti aquest espai a aquest ritme. Borriana, Peníscola, Benicarló, Orpesa i Moncofa són els noms en aquest apartat.

MAL ESTAT DEL FERM DE L'ANTIGA TRAVESSIA DE LA N-340

text i fotos REDACCI

El Govern central repararà el mal estat del ferm de l'antiga travessia de la N-340 al seu pas per Benicarló, una reivindicació del consistori, de la qual es va fer ressò aquest mitjà. No obstant això, no concreta ni terminis ni pressupost.

Amb prou feines una setmana després que l'alcaldesa benicarlanda, Xaro Miralles, reclamés al Ministeri de Foment les actuacions necessàries per solucionar les deficiències existents en l'asfalt, especialment en el tram de la carretera comprès entre els punts kilomètrics 1.042 a 1.043 i 1.045 a 1048, on l'elevada existència de clots és proporcional al perill que suposa circular pel vial, el departament que encapçala Íñigo de la Serna s'ha compromès a adoptar una solució. Fonts ministerials van explicar que «es realitzaran estudis per anar actuant en el ferm del tram de la travessia de la N-340» en el Baix Maestrat. No obstant això, no van saber concretar si els informes i posteriors treballs per solucionar les deficiències que presenta la carretera es realitzaran a curt o llarg termini. Ni el pressupost econòmic contemplat per

executar aquesta sèrie d'intervencions. La municipal benicarlanda va remetre a Foment un informe elaborat pel cap de la Policia Local, Agustín Parra, documentat amb dades i amb fotografies preses en diversos punts del vial, que reflecteix el mal estat de l'antiga carretera nacional, que encara suporta un gran volum de trànsit, especialment, durant les hores punta. En aquest sentit, Parra va ser determinant en concloure que l'estat que presenta «perjudica la circulació i posa en risc la seguretat vial», per la qual cosa l'Ajuntament de la localitat urgeix al fet que s'activen els mecanismes per solucionar aquesta problemàtica que afecta a tot el tram que arriba fins al terme municipal de Vinaròs. Referent a això, fonts de Foment van explicar que, «a través de la conservació integral, s'atendran les reparacions puntuals dels desperfectes que resulten un perill per a la seguretat vial, com succeeix en totes les carreteres de l'Estat». Davant la falta de concreció d'una partida econòmica per condicionar l'eix viari, Miralles va deixar clar que reclamarà totes les garanties al ministeri abans que es faci efectiva la cessió del traçat de l'antiga N-340 en el tram que afecta a la localitat. Benicarló i Vinaròs volen que el Govern assumisca els treballs de la conversió en bulevard que unirà tots dos termes.

La ràdio necessària

text JOAN HERAS

Fa un grapat d'anys, quan la televisió va irrompre amb una força inaudita en els nostres paisatges quotidians, es va anunciar des de molts sectors la imminent –o com a mínim l'aclaparadora residualització– de la ràdio com a mitjà de comunicació de masses. Es deia que aquella ràdio, nascuda als anys vint i tan essencial en la vida dels anys trenta –plena d'aires de novetat d'una República que alimentava esperances i de la profundíssima tristor d'una maleïda guerra– i en la foscor més amarga i miserable de la postguerra, hauria d'anar plegant veles perquè la força de la televisió, un mitjà que anava guanyant presència i rellevància com a agent de comunicació de masses, no li deixaria espai de moviment. Han passat els anys –força, massa anys, si ens ho mirem bé– i avui la ràdio continua essent una eina molt important, un mitjà essencial d'informació i d'entreteniment. Estic convençut que, en les facultats de periodisme, s'estudia i analitza les raons que expliquen la pervivència del mitjà radiofònic en la nostra vida. Sense la voluntat de fer teoria, em sembla evident que hi ha dues raons que expliquen aquesta supervivència –i amb molta força, lluny de qualsevol residualitat– de la ràdio: la seva ductilitat –la possibilitat de compatibilitzar el fet d'escoltar la ràdio amb la realització d'altres tasques –conduir, fer el dinar, etc– i la facilitat de recuperar programes, gràcies a Internet, en qualsevol moment.

Però si la ràdio segueix essent un mitjà molt viu és perquè ens aporta continguts –que cadascú triï els que més li agradin– que ens semblen interessants i que ens són útils. Per a mi, la ràdio segueix essent un mitjà molt quotidià d'accés a la informació sobre l'actualitat, d'apropament a la reflexió sobre aquesta i, de tant en tant, em regala la descoberta de persones, activitats, cançons o fets realment rellevants i que m'ajuden a fer-me nous horitzons. En aquest sentit, i com a exemple, voldria destacar els reportatges i les entrevistes que fa el Ricard Ustrell al Suplement de Catalunya ràdio els matins dels caps de setmana. Penso, per exemple, en el reportatge de dues hores sobre la Cuba després de la mort de fidel Castro –que van emetre el dissabte 21 de gener– i, molt especialment, l'entrevista feta en directe el diumenge 15 de gener a l'extint Luis Gonzalo Segura. Cap a tres quarts de nou d'aquell matí tranquil de diumenge, vaig posar la ràdio mentre esmorzava i em vaig quedar enganxat, ple d'interès, en aquesta entrevista d'una mitja horeta de durada. Cito amb precisió el programa, el dia i l'hora perquè us recomano que la recupereu per Internet –fa unes ratlles he comentat que aquesta possibilitat és un dels elements que dóna força i vigor a la ràdio d'avui– perquè realment val la pena.

Qui és aquest personatge? Luis Gonzalo Segura és, avui, un extint de les forces armades espanyoles que

Fronteres

ha estat expulsat de l'exèrcit pel fet d'haver denunciat en diverses ocasions i per diversos mitjans les trames de corrupció que recorren l'espina vertebral de l'exèrcit espanyol. El passat desembre, el Tribunal Suprem –un òrgan suposadament independent del poder polític– ha ratificat la seva expulsió de l'exèrcit perquè és una persona que no és obediència i que posa en perill –segons ells, és clar– les essències d'una institució –la militar– que, com tots sabem, és un exemple de servei públic, de transparència, de democràcia d'honestedat i d'eficàcia. El fet és que des de 2012 aquest militar –ara, hauríem de dir exmilitar– va anar denunciant internament i externa trames de corrupció dins l'exèrcit i per aquesta raó va ser empresonat, insultat, vexat i ara, finalment, expulsat. Uís Gonzalo Segura vol portar el seu cas als tribunals europeus però, de moment, sobreviu gràcies als drets d'autor dels dos llibres –novel·les que parlen de la realitat– que ha publicat: *Un paso al frente* i *Código rojo*.

L'entrevista és molt interessant perquè es parla obertament, sense pèls a la llengua, de la clara pervivència de l'esperit obertament franquista entre una bona majoria de mandos, de la total impunitat per fer tota mena de corrupteles i de la complicitat –per diversos interessos– d'una majoria aclaparadora de capitosts, de la manca de formació d'un exèrcit precari que no coneix res dels llocs on intervé com a força neocolonial, del desig d'intervenir a Catalunya si la desobediència independentista avança, etc. És molt il·lustratiu escoltar amb atenció l'entrevista per entendre molts aspectes de la realitat d'un exèrcit que, en definitiva, no és res més que un estament d'un estat espanyol que viu un procés de descomposició interna perquè dinamita –des de diversos àmbits– els fonaments més bàsics del que podria ser una democràcia. I, més enllà, ens aporta elements per entendre d'una manera ben clara els mecanismes de les jerarquies amb tota la trama de complicitats i obediències. Perquè és realment trist que les veus com les de Luis Gonzalo Segura són, avui a Espanya, senzillament castigades, insultades, silenciades. Com el propi extint diu a l'entrevista, els “denunciants són avui considerats i tractats com uns apestats”.

La nostra higiene democràtica ens demana, ens exigeix, que fugim d'aquests entorns i d'aquestes realitats tan manifestament neofranquistes. L'antimilitarisme és un plantejament ideològic que l'esquerra independentista sempre ha assumit i que necessàriament cal que sigui compartit per tots els que volem que les coses siguin diferents, per totes les persones que volem una nova república catalana que, amb les fases que calgui, sigui una realitat desmilitaritzada arreu dels països catalans.

Ara, si ho creieu oportú, apunteu-vos aquesta entrevista per escoltar-la atentament quan tingueu una estoneta. La ràdio és així, viva i present, necessària.

El Govern descarta retornar la documentació de l'Arxiu de Salamanca

textNOTA DE PREMSA COMPROMÍS

El senador territorial del Compromís, Carles Mulet, va presentar recentment una pregunta al Govern Central demanant mesures a l'executiu per a la devolució al territori valencià de la documentació espoliada durant el franquisme a desenes d'ajuntaments.

Segons exposava Mulet en la seua pregunta “ El 26 d'abril del 1938 els colpistes creaven a la Delegació de l'Estat per a la Recuperació de Documents, encarregada de requisar tota la documentació d'organismes republicans, partits, sindicats, 'desafectos al Moviment nacional i que siguen susceptibles de subministrar a l'Estat informació referent a l'actuació dels seus enemics'. Entre 1938 i 1943 hi ha constància que, almenys, vuit vagons de ferrocarril amb més de 80 tones de documents, llibres i revistes van ser enviats des de Vinaròs, Castelló, València i Alacant cap a l'Arxiu de Salamanca. Desenes d'ajuntaments valencians patien l'espoli dels seus papers (Alacant, Alaquàs, Albocàsser, Alcalà de Xivert, l'Alqueria de la Comtessa, Bellreguard, Beniarjó, Benicarló, Benicàssim, Benigànim, Benimodo, Benissa, Benirredrà, Bicornb, Bocairent, Borriol, Bugarra, Cabanes, Castelló de la Plana, Cases Baixes, Cinctores, Gavarda, Godella, Guardamar, Montesa, Oliva, Ontinyent, la Pobla Tornesa, Polinyà de Xúquer, Rossell, Salem, Sant Joan de Moro, Sollana, Terrateig, Torreblanca, Traiguera, València, Vilafamés, Vilafranca, Vila-real, Vinaròs, Xàtiva, Xàbia i Xiva, a particulars, entitats polítiques i sindicals.) documentació tota aquesta que va servir en molts casos per a condemnar a mort a milers de persones o reprimir-les brutalment, i que a dia d'avui, la documentació referent a ajuntaments pobles, entitats i institucions valencians continuen segrestats, al contrari del que ha passat amb uns altres que han pogut aconseguir-ho, continuen a Salamanca, lluny dels seus legítims propietaris”.

En la mateixa pregunta s'argumenta que “La restitució parcial que ha obtingut Catalunya, malgrat ser òbviament legítima i un precedent al com acollir-se, no pot

provocar ara un greuge comparatiu i el Govern Central no pot estar a l'espera de peticions parcials per a retornar-ho no als seus legítims propietaris la documentació robada, ja que l'actual situació acaba legitimant aquesta realitat i convertint l'actual administració com a hereva de la dictadura. El 17 de maig del 2004 les Corts Valencianes, per unanimitat, en una comissió, amb els vots del Grup Parlamentari del Partit Popular, va aprovar sol·licitar la devolució dels papers valencians requisats a Salamanca, petició que es feia emparant-se en el qual diu la Llei de Patrimoni Cultural Valencià. Desgraciadament aquest treball no va donar cap fruit. Segons els historiadors i especialistes, fins a 80 tones de papers valencians s'amunteguen a Salamanca, diversos documents que afecten en ajuntaments, entitats, particulars. Actualment, si qualsevol persona o historiador vol accedir a aqueixa informació, per a estudiar-la o llegir-la, ha de desplaçar-se a Salamanca. Per a Mulet demanava en la seua pregunta al Govern, quines mesures per a retornar els papers valencians segrestats a Salamanca.

La resposta donada ara pel Govern no dóna lloc a dubtes “En relació amb la informació sol·licitada, s'indica que la Llei 21/2005, de 17 de novembre, de restitució a la Generalitat de Catalunya dels documents confiscats amb motiu de la Guerra Civil custodiats en l'Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola i de creació del Centre Documental de la Memòria Històrica, que ha possibilitat la restitució de documents i altres béns a persones físiques i jurídiques de naturalesa privada amb residència o domicili, seccions o delegacions a Catalunya, va incloure en la seua disposició addicional primera la possibilitat de restitució dels documents i altres béns confiscats a persones naturals o jurídiques de caràcter privat d'altres comunitats autònomes. Concretament, va establir que “La restitució dels documents, fons documentals i efectes a les persones naturals o jurídiques de caràcter privat podrà dur-se a terme per les comunitats autònomes que ho sol·liciten, d'acord amb el procediment que el Govern establisca i de conformitat amb els requisits previstos

en l'article 5.” Per a desenvolupar la citada disposició addicional primera, el Govern va aprovar el Reial decret 2134/2008, de 26 de desembre, pel qual es regula el procediment a seguir per a la restitució a particulars dels documents confiscats amb motiu de la Guerra Civil, publicat en el BOE de 10 de gener de 2009. Mitjançant aquest Reial decret, els particulars de la Comunitat Valenciana i de la resta de comunitats de l'Estat espanyol que hagueren sigut víctimes de confiscacions de documents i altres béns com a conseqüència de la Guerra Civil hagueren pogut recuperar aquests béns. No obstant açò, transcorregut el termini establert en l'article del mateix, l'única comunitat autònoma que es va personar en el procediment dins del termini i en la forma escaient va ser la Comunitat Autònoma del País Basc, no havent-se, per tant, rebut comunicació alguna per part de la Comunitat Valenciana. Per tant, una vegada conclòs el termini establert en la norma, la restitució que es planteja no resultaria actualment procedent, ni tindria cobertura normativa, atès que al gener de 2010 va concloure el termini de sol·licitud que va regular el citat Reial decret 2134/2008, de 26 de desembre.

Per a Mulet “ aquesta resposta és una nova ofensa, ja que no és cert que durant aquest interval de temps centenars d'ajuntaments van intentar sense èxit aquesta tornada, sense anar més lluny, les pròpies Corts Valencianes van aprovar en 2009 i per inusual unanimitat, una proposició no de Llei presentada per Compromís en la qual s'exigia aqueixa tornada. El Govern va muntar un sistema restrictiu per a demanar aqueixa documentació, que va fer pràcticament impossible a ningú arribar a aconseguir la tornada dels seus documents robats. Ara, passat el temps, el PP s'excusa que no hi ha regulació actual que empare aquesta restitució de documentació robada, quan perfectament ser podria armar el marc legal per a facilitar una actuació tan bàsica com és retornar el robat als seus propietaris”.

Compromís ha anunciat que aquesta és simplement la primera de moltes accions polítiques sobre aquest tema.

Xerrada de l'Ampa del CEIP Àngel Esteban

text i fotos REDACCI

El dijous dia 19 de gener l'Ampa del CEIP Àngel Esteban va realitzar un xerrada titulada "Alternatives al càstig. Altres formes són possibles".

La ponent en aquesta ocasió va ser la psicòloga perinatal Fanny López Beltrán de Benicarló que va explicar els pros i contres dels càstigs i premis, així com la importància de treballar pares i professors en alternatives que doten als nostres fills de confiança i contribueixin a construir una autoestima sana. Amb aquesta xerrada l'Ampa inicia un cicle enfocat a fomentar la unió de la comunitat educativa tractant temes que permeten tant a pares com a professors col·laborar conjuntament pel bé dels nostres fills.

APRENT A SALVAR VIDES

text i fotos CEIP MB

Aquest mes de gener els alumnes de 6è del CEIP Marqués de Benicarló estan aprenent tècniques bàsiques de primers auxilis. La proposta, promoguda per la nostra AMPA i que han dut a terme les infermeres Esther Bielsa Altaba i Blanca Ferrer Ballester, ha consistit en un taller pràctic que ha ensenyat als xiquets i xiquetes com reaccionar en algunes situacions de possible emergència (a banda de telefonar al 112 per demanar ajuda).

Què fer quan trobem a algú inconscient?

Què és una RCP (Reanimació CardioPulmonar) i com es fa un massatge cardíac?

Què fer en cas d'ennuegament? Com es fa la maniobra de Heimlich?

I per fi, què fer si trobem a algú que té convulsions?

Tots van poder practicar i simular la RCP bàsica amb dos maniquís. Aprofitem per agrair a l'Hospital de Vinaròs i la Creu Roja el préstec del material.

Abans de fer el taller i en finalitzar se'ls va passar un qüestionari sobre el que havien après. Així que, ja sabeu... els xiquets i xiquetes també poden salvar vides.

Bon cap de setmana per als equips del Club Bàsquet Benicarló

text i fotos VICENT FERRER

El sènior autonòmic del Club Bàsquet Benicarló va arrancar la segona volta de la competició, imposant-se al Grau de Castelló per 84 a 64. En partit que els benicarlandos van controlar i van acabar sentenciant en el moment que es va estrènyer en defensa i es va ficar intensitat al joc.

L'inici de 0-6 per als visitants no va fer presagiar res de bo, encara que la facilitat anotadora del Benicarló va permetre igualar ràpid el partit. El primer quart ja va acabar amb un parcial final de 10-2 i en el segon les diferències van superar

els 15 punts a favor dels locals.

Després del descans, alguna desconexió dels benicarlandos va permetre al Grau retallar distàncies i seguir amb opcions, encara que finalment el Benicarló va controlar el rebot i el ritme del partit i va vèncer per 20 punts de diferència, donant descans als titulars i repartint minuts entre els tres juniors convocats per al partit. Amb la victòria, l'equip cadufero és un dels quatre equips empatats amb deu victòries i quatre derrotes en la segona posició.

Pel Benicarló van jugar: Byron Richards (22), Luis Salvador (15), Sergio Laso (3), David Miakanda (17), Aitor Martínez (2); cinc inicial; Pau París (2), Ernest Ngome (2), Pau Colás (4), Quique Besalduch (12), Carlos Àvila (5).

Resta de resultats:

Sènior 2ª Zonal: Hotel Los Delfines Peníscola-Benicarló 76, Riba-roja 52

Junior Masculí Preferent: CB Benicarló 83, Don Bosco 72

Junior Femení 1ª Zonal: Alboraià 37, CB Benicarló 52

Cadet Masculí 1ª Zonal: CB Benicarló 60, CB Castelló A 64

Infantil Femení Preferent: CB Benicarló 91, Patronat València BC 35

Infantil Masculí Preferent: CB Benicarló 31, NB Torrent A 42

Infantil Masculí 2ª Zonal: Riba-roja 54, CB Benicarló Roig 49. Bétera 24, CB Benicarló Blanco 50

Aleví Masculí 1ª Zonal: Tavernes Blanques 13, CB Benicarló 63

A CREURE!

text VICENT T. PERIS

Avui vull fer una denúncia pública però que en cap cas pretén posar en evidència al senyor director gerent d'aquesta gran publicació, que és un model de com dirigir una gran empresa periodística com aquesta. Amb tot el respecte els contaré que, per primera vegada des de que formo part d'aquest imperi mediàtic, em va ser imposat el contingut d'aquesta pàgina, Sí, com ho senten, apreciats lectors. La llibertat de premsa i la llibertat d'expressió van ser menyspreades sense pietat pel senyor director gerent d'aquesta modèlica empresa. Fins i tot la llibertat d'opinió va ser vilment estovada en no permetre que jo pogués exposar els meus arguments en pro de la democràcia i els drets humans.

Els fets són el següents. Estava jo tranquil·lament escrivint la meua crònica futbolística de cada setmana, amb tot tipus de detalls sobre el partit que el nostre equip va jugar al camp de l'Alqueries del Niño Perdido i que va acabar amb el resultat d'empat a zero, quan un so especialment punyent va sonar al meu telèfon mòbil d'última generació. Com és normal, els missatges que envia el senyor director gerent tenen prioritat absoluta i per això quan en rebo algun sona l'Himne de la Legión. L'ordre era clara: aquesta setmana farem un monogràfic del temporal i les inundacions. Tothom havia d'escriure d'això per haver estat, indiscutiblement, el més important que havia passat al poble. Li vaig contestar que a mi això m'afectava de manera anecdòtica, perquè només s'havien suspès els partits de categoria cadet cap avall, i cap dels dos equips aficionats del poble havien ajornat els seus partits. A més a més, el nostre camp, amb el bon drenatge que té, feia gairebé impossible la suspensió d'un partit. "El novio de la muerte" va tornar a sonar al meu mòbil amb contundència. Que qui era jo per a qüestionar les seues decisions. Que ací qui mana és ell i ningú li posa cap objecció al seu estil de direcció i gestió d'equips. Ràpidament li vaig demanar disculpes i que per suposat faria allò que ell volia, faltaria més! També li vaig dir que entenia les seues decisions,

les respectava i que reconeixia que dirigir una gran empresa com aquesta no era fàcil i que requeria una gran concentració, coordinació i una presa ràpida de decisions. Li vaig dir que comprenia les seues situacions d'estrès i que, amb la fauna que té escampada per la revista el que feia falta és més mà dura per tal que no se n'empreguen. En resum, que per culpa d'alguns irresponsables col·laboradors, hem pagat justos per pecadors. Però com ja li vaig exposar al senyor director gerent, a mi m'han ensenyat a creure i a fer allò que em manen i no discutir les decisions del meus superiors, així que avui dedicaré la crònica al temporal i les inundacions.

La meua relació i coneixement del temporal marítim i dels seus efectes va començar divendres quan vaig anar al mercat a comprar peix i em vaig trobar totes les parades buides. Vaig preguntar i em van dir que ni dijous ni divendres havien sortit les barques pel temporal, que ho sabia tot lo poble. La segona relació amb tot plegat va ser quan tothom va inundar -mai millor dit- les xarxes socials de fotos i més fotos dels passejos marítics ocupats pel seu legítim propietari, la mar. Animat per la demostració de força que la meteorologia ens oferia, dissabte per la tarde vaig aprofitar una visita a un conegut supermercat per a verificar que la platja de la Caragola havia estat engolida per les ones i que la Mar Xica deixava constància de que qui la va batejar sabia per què li havia posat eixe nom. Des del cotxe vaig vore que la platja del Morrongo havia tornat a l'aspecte que deguera tindre quan es van acabar les obres de l'actual port de Benicarló, tot ple de pedres de serradal.

Fins ací tot allò que puc dir sobre la meua experiència sobre el fenomen meteorològic que ens ha visitat aquesta setmana, encara que també podria posar que un parell de dies se'm van amarrar els peus perquè per un forat de la sola de la sabata va començar a entrar aigua i es van xopar tots els mitjons.

Ara només els vull recordar que aquest dijous, a partir de tres quarts de nou de la nit, el CDB juga a Alborià el partit que en el seu dia es va suspendre per la pluja, i diumenge a casa contra el Vall d'Uixó. Esperem dos bons resultats.

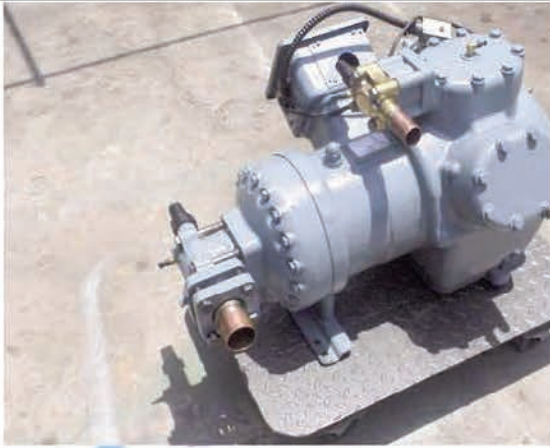
Drets lingüístics

7^é Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Climaestrat

Avda. Maestrat, 15 Benicarló Tel.: 964 460 077

CLIMATITZACIÓ & REFRIGERACIÓ

TRABAJAMOS TODAS LAS MARCAS

**REPARAMOS!!!
COMPRESORES
DE TORNILLO**

TERCER CONTROL PROVINCIAL A CASTELLÓ

text i foto CNB

El cap de setmana del 21-22 de Gener de 2017, a la piscina olímpica de Castelló, va tindre lloc el tercer control provincial, que és el primer de la temporada que es disputava en piscina de 50 metres. Va haver una massiva participació de nedadors de tota la comunitat: 355 inscrits de 27 clubs.

Amb algunes excepcions, no va haver grans marques, donada l'important càrrega d'entrenament que porten els esportistes en aquesta fase de la temporada, que és de preparació per als campionats d'hivern que tindran lloc durant els següents 2 mesos.

L'equip del Club Natació Benicarló, dirigit per Miryam Martínez, es va presentar a Castelló, amb 16 nedadors: Joan Martín, David García, Júlia Barrachina, Gemma Labèrnia, Dídac Saura, David Curto, Raul Carbó, Oscar García, Clàudia Barrachina, Maria García, Blanca Pérez, Laura Jiménez, Marina Segura, Javier Marzà, Ester Segura i Gemma Rillo.

Els resultats més destacats, dintre de l'equip benicarlando,

foren els de Júlia Barrachina, primera, als 100 i 200 esquena (en aquesta última prova, a 2 centèsimes de la seua millor marca de sempre) i segona, als 50 lliures; Gemma Labèrnia, primera, destacada, als 100 braça i Dídac Saura que, pletòric, als 100 papallona feia la millor carrera de la seua vida. Dídac, malauradament, va ser desqualificat, després, amb una rigorosa interpretació dels jutges que entengueren que s'havia mogut un poc, just abans de donar la sortida.

